

на отѣнството, и той го послѣдша. Когато си вѣтхѣждаше, помоли мѣ са Августъ да мѣ даде за проводакъ нѣкой добръ совѣтъ. Тогѣзи рече философътъ: кога си гнѣвинъ, ѡ царю, да не речѣшь нищо нити да стѣришь додѣ не прочитѣшь а, б, в... Тойзи часъ го дѣлови Царьтъ за раката и мѣ рече: иѡще ми трѣбашъ и го даржѣ презъ сѣчката годѣна, защѣ зналъше чи най добаръ царь за гнѣвѣтъ ѣ маанѣсто.

Безмѣстна любовь.

Кѣсарь като видѣ на Римъ нѣкой странницы чи держѣха на рацѣтъ си кѣченца и ги мѣлваха, пристѣпи при тѣхъ и ги попыта не ли рѣждатъ по тѣхнѣтъ мѣста женѣтъ дѣца; сз тѣзи хората ги мѣмраше чи любѣха: довѣтацѣтъ, както трѣбаше да любѣтъ дѣцѣта си.

Ѣкѣ и самѣи знаѣ гдѣ го воли.

Павелъ Ѣмѣль Римскѣи началникъ напѣсти женѣта си. Това като чѣха прѣѣтелѣтъ неговѣ прибрѣхаса при него и мѣ дѣмаха: дали